

UNIVERSITAT ESTUDIS

Un llibre per la prohibició del burca

La catedràtica de la UdL Teresa Areces rebutja que el vel integral sigui un precepte de l'Alcorà ||
Advoca per vetar-lo al no ser una peça religiosa i vulnerar l'estat de dret per denigrar la dona

J. MARTÍ

LLEIDA | Dos-centes pàgines plenes d'arguments per demostrar que ni els textos sagrats de l'Islam no obliguen les dones a portar nicab (que tan sols deixa a la vista part de la cara) i molt menys el burca (que tapa tot el cos), que aquestes peces suposen un atemptat contra la igualtat de la dona i que, per tant, no hi ha cap raó que impedeixi prohibir-ne l'ús a la via pública. Aquesta podria ser una molt lleugera síntesi del llibre *La prohibició del burca en Europa y España*, escrit per la catedràtica de Dret Eclesiàstic de la Universitat de Lleida (UdL) Teresa Areces.

Areces ja havia publicat articles en els quals tractava aquest assumpte, però ara aborda tots els àmbits que l'afecten, com el dret a la llibertat religiosa, els textos sagrats de l'Islam, les prohibicions o limitacions al burca existents en països europeus i l'estat de la qüestió a Espanya, amb especial atenció a l'ordenança que va aprovar la Paeria per prohibir el vel integral en els espais municipals i les contradictòries sentències del Tribunal Superior (que la va avalar) i del Suprem, que la va derogar.

A partir de tot plegat, arriba a unes contundents consideracions finals que advoquen per prohibir aquestes peces. Segons destaca la mateixa Areces, una de les claus és que els textos sa-

grats de l'islam, l'Alcorà i la sunna, no contemplen en cap moment que la dona hagi de portar vel integral. "L'Alcorà diu que la dona ha de vestir-se amb pudor i ser prudent, però en cap moment no diu que hagi d'anar tapada", afirma, i assenyalava que la imposició del vel integral obedeix a interpretacions extremistes. "És una mala interpretació de l'Alcorà amb la finalitat d'oprimir la dona, perquè no pugui participar en la vida social, que no pugui sortir de casa o que només pugui fer-ho amb el seu marit", diu. I al no tractar-se d'un precepte religiós, "tampoc no pot entendre's que la seua prohibició pugui vulnerar l'exercici legítim del dret fonamental de la llibertat religiosa", indica a les conclusions al llibre. I contraposa aquest fet

CONTUNDENT

"El burca encarna la deshumanització social, cultural, econòmica i política de la dona"

a la flagrant vulneració del dret a la igualtat de les dones que suposa tolerar-ne l'ús a la via pública.

"El burca encarna la submissió, la deshumanització social, cultural, econòmica i política de la dona", subratlla. Afegeix que la igualtat de sexes "és un valor

Teresa Areces, ahir, amb el seu llibre a la seu central de la UdL.

irrenunciable per a l'Estat i la societat, és un pilar de l'estat de dret, una cosa que no és opcional, sinó de compliment obligat". "Permetre un signe clamorós de desigualtat i de submissió femenina pel carrer és abdicar d'aquesta obligació i responsabilitat", sentència. Areces do-

na més arguments, com la pertorbació de la tranquil·litat de les altres persones, que tracta al valorar la sentència del Suprem (vegeu el desglossament) i sobretot, per anar contra la dignitat personal. El burca "anihila la identitat de la persona", arriba a assenyalar. Qui ho diu és,

Veure llacunes en la resolució del Suprem

Areces qüestiona la sentència del Suprem que va derogar l'ordenança de la Paeria contra el vel integral per vulnerar el dret a la llibertat religiosa. Sosté que el Suprem "hauria d'haver-se plantejat" si el burca és un precepte religiós, cosa que nega. També considera que "és evident" que si una persona porta el rostre cobert amb una tela negra "pertorba la tranquil·litat dels ciutadans", al contrari del que diu el Suprem, i defensa que el principi de proporcionalitat permet a un ajuntament aplicar una norma d'aquest tipus. Finalment, insta la Generalitat o l'Estat a promulgar una llei contra el burca, ja que ara hi ha municipis que el prohibeixen i d'altres no.

"probablement, la major experta en qüestions relacionades amb la matèria que tracta aquest llibre". Ho certifica al pròleg Rafael Navarro-Valls, secretari general de la Reial Acadèmia de Jurisprudència, un dels grans referents del dret eclesiàstic a Espanya.